



НАЦІОНАЛЬНИЙ БАНК УКРАЇНИ

вул. Інститутська, 9, м. Київ, 01601, Україна
телефон: 0-800-505-240,
+380 (50) 462-00-90
e-mail: nbu@bank.gov.ua
web: <https://bank.gov.ua>
Код ЄДРПОУ 00032106

NATIONAL BANK OF UKRAINE

9, Instytutska St., Kyiv, 01601, Ukraine
phone: +380 (44) 298-65-55,
+380 (50) 462-00-90
e-mail: nbu@bank.gov.ua
web: <https://bank.gov.ua>

На № 2-435 від 20.03.2026

Національна асоціація страховиків
України
office@nasu.com.ua

Про окремі питання законодавства
України у сфері страхування

Національний банк України (далі – Національний банк) розглянув лист Національної асоціації страховиків України від 20.03.2026 № 2-435 щодо окремих питань законодавства України у сфері страхування (далі – лист) та повідомляє таке.

Відповідно до частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно з частиною першою статті 2 Закону України “Про Національний банк України” Національний банк є центральним банком України, особливим центральним органом державного управління, юридичний статус, завдання, функції, повноваження і принципи організації якого визначаються Конституцією України, Законом України “Про Національний банк України” та іншими законами України.

Відповідно до зазначених вище законодавчих актів Національний банк не наділений повноваженнями надавати роз'яснення законів України з порушених у листі питань.

Водночас вважаємо за можливе зазначити позицію Національного банку.

Щодо питання 1.1.

Перелік напрямів діяльності з реалізації страхових продуктів, які здійснюються страховиком, страховим посередником (крім перестрахового брокера), визначено частиною першою статті 71 Закону України “Про страхування” (далі – Закон про страхування).

Згідно з абзацом восьмим частини першої статті 71 Закону про страхування страховий агент, додатковий страховий агент, субагент може виконувати всі зазначені у зазначеній частині види діяльності або частину з них, що визначається



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович
Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000
Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286
від 22.05.2026 16:35

договором із страховиком, у тому числі щодо розміру його винагороди, з урахуванням обмежень, визначених статтею 77 Закону про страхування.

З метою встановлення мінімального обсягу інформації, яка повинна надаватися страховиками та страховими посередниками споживачу до укладення договору страхування, прийнято Положення про розкриття інформації про страховика та страховий продукт, розміщення інформаційного документа про стандартний страховий продукт на вебсайтах страховиків та страхових посередників, затверджене постановою Правління Національного банку України від 20.12.2023 № 174 (зі змінами) (далі – Положення № 174).

Страховик та страховий посередник зобов'язані забезпечити споживача в порядку, визначеному Положенням № 174, доступною та вичерпною інформацією про страховика та страховий продукт з метою прийняття споживачем усвідомленого рішення про укладення договору страхування з урахуванням вимог законодавства України (абзац перший пункту 4 Положення № 174).

Страховий брокер зобов'язаний забезпечити споживача інформацією про стандартний страховий продукт шляхом розміщення такої інформації на власному вебсайті, включаючи його мобільну версію, та в програмному застосунку (за наявності) виключно у випадку, коли він отримує винагороду за реалізацію страхового продукту від страховика (абзац другий пункту 4 Положення № 174).

Порядок розміщення страховиком та страховим посередником (за наявності власного вебсайту) інформації за кожним стандартним страховим продуктом на своїй вебсторінці визначено, зокрема, у пунктах 6, 9 та 14 Положення № 174.

Ураховуючи те, що Положенням № 174 не врегульовано порядок дотримання страховим агентом, додатковим страховим агентом вимог до розміщення інформації на власному вебсайті в разі нездійснення ним усіх напрямів діяльності із реалізації страхових продуктів, визначених частиною першою статті 71 Закону про страхування, такі страхові посередники повинні дотримуватися вимог Положення № 174 з урахуванням повноважень страхового агента, додаткового страхового агента, зазначених у договорі зі страховиком, та фактично здійснюваної діяльності з реалізації страхових продуктів.

Щодо питання 2.1.

Статтею 97 Закону про страхування врегульовано питання укладення договору страхування:

1) договір страхування укладається виключно в письмовій формі з дотриманням вимог Цивільного кодексу, встановлених до письмової форми правочину, та оформляється у паперовій формі або у формі електронного документа, створеного згідно з вимогами, визначеними Законом України “Про електронні документи та електронний документообіг”, або в порядку, передбаченому законодавством про електронну комерцію (абзац перший частини першої статті 97 Закону про страхування);

2) договір страхування життя може бути укладений шляхом складання одного документа (договору страхування), який підписується сторонами, або шляхом обміну листами, документами, які підписуються стороною, що їх надсилає. У разі



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД
Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович
Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000
Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286
від 22.05.2026 16:35

подання страхувальником письмової заяви за формою, встановленою страховиком, про намір укласти договір страхування такий договір може бути укладений шляхом надсилання страхувальнику відповідної переддоговірної інформації і документів та видачі страхувальнику страхового свідоцтва (поліса), що не містить розбіжностей з поданою заявою, крім випадків, якщо страхувальник надав на це попередню згоду у заяві. Страхувальник має право відмовитися від договору страхування, якщо поліс містить розбіжності із заявою, протягом 45 днів з дня його отримання, а страховик зобов'язаний повернути отримані кошти за таким договором у повному обсязі (абзац другий частини першої статті 97 Закону про страхування);

3) факт укладення договору страхування може посвідчуватися страховим полісом, сертифікатом. Договір страхування, що укладається шляхом приєднання та в інших передбачених законом випадках, складається з публічної частини договору страхування, якою є загальні умови страхового продукту, та індивідуальної частини договору страхування, якою може бути страховий поліс (частина п'ята статті 97 Закону про страхування);

4) законодавством можуть бути встановлені додаткові вимоги та особливості порядку укладення договорів страхування, інші вимоги до змісту та умов договору страхування залежно від класу страхування (окремих ризиків, груп ризиків, груп класів), у тому числі для договорів страхування, обов'язковість укладення яких визначена законом (частина шоста статті 97 Закону про страхування). Особливості порядку укладення договору страхування життя, інші вимоги до змісту та умов такого договору визначені в Положенні про характеристики та класифікаційні ознаки класів страхування, особливості здійснення діяльності зі страхування та укладання договорів за класами страхування, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 25.12.2023 № 182 (зі змінами) (далі – Положення № 182).

У частині першій статті 89 Закону про страхування визначено, зокрема, вимоги до інформації, яку повинні містити загальні умови страхового продукту, щодо затвердження страховиком загальних умов страхового продукту, їх розміщення та зберігання на вебсайті страховика, а також встановлено, що договір страхування укладається відповідно до загальних умов страхового продукту.

Відповідно до підпункту 8 пункту 2 глави 1 розділу I Положення № 182 загальні умови страхового продукту – внутрішній документ страховика, визначений відповідно до частини першої статті 89 Закону про страхування, з урахуванням вимог Закону про страхування та Положення № 182, що встановлює загальні правила (умови), порядок та особливості здійснення страхування за страховим продуктом.

Згідно з пунктом 178 глави 27 розділу VII Положення № 182 договір страхування може включати як свою складову частину загальні умови страхового продукту, визначені страховиком відповідно до частини першої статті 89 Закону про страхування, за умови, що така можливість передбачена страховим продуктом, та в іншій частині такого договору зазначаються індивідуальні умови договору страхування та конкретний обсяг страхового покриття за договором страхування, що укладається зі страхувальником.



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

Отже, законодавство України в системному взаємозв'язку встановлює, що в разі подання страхувальником письмової заяви за встановленою страховиком формою про намір укласти договір страхування життя, такий договір страхування життя може бути укладений шляхом надсилання страховиком страхувальнику відповідної переддоговірної інформації і документів (включаючи затверджені страховиком загальні умови страхового продукту, відповідно до яких укладатиметься такий договір), а також видачі страхувальнику страхового свідоцтва (поліса), у якому визначені індивідуальні умови договору страхування життя та конкретний обсяг страхового покриття за таким договором. Водночас загальні умови страхового продукту повинні містити всі обов'язкові умови договору страхування життя, визначені в частинах другій, третій статті 89 Закону про страхування, та мають передбачати, що ці загальні умови страхового продукту є частиною договору страхування життя. У такому разі загальні умови страхового продукту не вважаються публічною частиною договору згідно з вимогами частини п'ятої статті 9 Закону України "Про фінансові послуги та фінансові компанії" (далі – Закон про фінансові послуги).

Щодо питання 2.2.

Відповідно до частини восьмої статті 11 Закону про страхування страховик, який отримав ліцензію на здійснення діяльності з прямого страхування та/або вхідного перестраховування за класами страхування життя (основних ризиків), може без отримання ліцензії на здійснення страхування ризиків, включених до класів страхування 1 та/або 2, здійснювати страхування цих допоміжних ризиків при виконанні таких умов:

- 1) такі допоміжні ризики стосуються об'єкта страхування, застрахованого за основним ризиком;
- 2) такі допоміжні ризики пов'язані з основним ризиком, який належить до класу страхування, за яким страховик має ліцензію;
- 3) допоміжні ризики страхуються за тим самим договором страхування, за яким страхується основний ризик;
- 4) здійснення страхування допоміжних ризиків передбачено планом діяльності страховика, поданим до Національного банку для отримання ліцензії на здійснення діяльності із страхування.

Водночас у пункті 2 частини сьомої статті 11 Закону про страхування передбачено, що страховик, який отримав ліцензію на здійснення діяльності з прямого страхування та/або вхідного перестраховування за класами страхування життя, може отримати ліцензію на здійснення діяльності з прямого страхування та/або вхідного перестраховування за класами страхування іншого, ніж страхування життя, а саме за класами страхування 1 та/або 2.

Отже, страховик після отримання ліцензії на здійснення діяльності з прямого страхування та/або вхідного перестраховування за класами страхування іншого, ніж страхування життя, за класами страхування 1 та/або 2 має право укладати договори, що включають різні комбінації ризиків за класами страхування, зазначеними в



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

ліцензії такого страховика (з урахуванням особливостей та вимог, установлених законодавством України у сфері страхування для окремих класів страхування).

У пункті 2 глави 1 розділу I Положення № 182 встановлено, що:

1) основні ризики – ризики, які для цілей Положення № 182 розуміються як страхові ризики, пов’язані з життям та/або пенсійним забезпеченням застрахованої особи (залежно від класу страхування: дожиття застрахованої особи до визначеного договором віку чи дати або вступу у шлюб, або народження дитини, смерть застрахованої особи), включення до договору страхування життя одного чи кількох з яких є обов’язковим і визначається вимогами Положення № 182 до відповідного класу страхування життя (підпункт 10);

2) допоміжні ризики – ризики, які для цілей Положення № 182 розуміються як страхові ризики, інші, ніж основні ризики, пов’язані з життям, здоров’ям та/або працездатністю застрахованої особи [включаючи смерть у результаті нещасного випадку, травми, критичні захворювання, хвороби, тілесні ушкодження, тимчасову та/або постійну (стійку) втрату застрахованою особою працездатності], які можуть бути включені до договору страхування життя додатково до основних ризиків у разі виконання умов, передбачених частиною восьмою статті 11 Закону про страхування, з урахуванням вимог Положення № 182 (підпункт 7).

Відповідно до пункту 101 глави 21 розділу VI Положення № 182 клас страхування 19 характеризується наявністю принаймні одного з таких основних ризиків, що передбачається у договорі страхування:

- 1) дожиття застрахованої особи до визначеного договором віку такої особи;
- 2) дожиття застрахованої особи до визначеної договором дати;
- 3) смерть застрахованої особи.

У пункті 102 глави 21 розділу VI Положення № 182 визначено, що клас страхування 19 може передбачати страхування допоміжних ризиків, пов’язаних із життям, здоров’ям та/або працездатністю застрахованої особи, на умовах, визначених Законом про страхування та Положенням № 182, виключно з основними ризиками, передбаченими в пункті 101 глави 21 розділу VI Положення № 182.

На думку Національного банку, страховик, який отримав ліцензію на здійснення діяльності з прямого страхування та/або вхідного перестраховування за класами страхування життя та за класами страхування 1 та/або 2, які є класами страхування іншого, ніж страхування життя, має право укладати договори страхування життя (основних ризиків), зокрема за класом страхування 19, та може здійснювати страхування визначених законодавством України допоміжних ризиків у разі виконання умов, установлених у частині восьмій статті 11 Закону про страхування, та відповідних вимог Положення № 182.

Законодавство України не містить заборони укладати договори страхування життя за класом страхування 19, що передбачають основний ризик “смерть застрахованої особи в результаті нещасного випадку”.

Також законодавством України не заборонено укладати договір страхування життя за класом страхування 19, що не містить допоміжних ризиків.



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

У частині зазначення в договорі страхування життя за класом страхування 19 основного ризику “смерть застрахованої особи” Національний банк звертає увагу на таке.

У Законі про страхування визначено:

у договорі страхування обов’язково зазначаються, зокрема, перелік страхових ризиків (частина друга статті 89 Закону про страхування);

договором страхування визначаються конкретний об’єкт страхування, з яким пов’язані страхові інтереси страхувальника (іншої особи, визначеної у договорі страхування), та страхові ризики, що пов’язані з цим об’єктом страхування та підлягають страхуванню за цим договором страхування (частина шоста статті 89 Закону про страхування);

страхове покриття за конкретним договором страхування включає сукупність страхових ризиків, на випадок настання яких здійснюється страхування, об’єкт страхування, строк дії, грошовий еквівалент страхового захисту, а також територію дії страхового захисту (частина шоста статті 93 Закону про страхування).

У пункті 176 глави 27 розділу VII Положення № 182 визначено, що обсяг страхового покриття, включаючи конкретний перелік страхових ризиків, страхових випадків, об’єкт, що підлягає страхуванню, варіант страхування (у разі його передбачення у загальних умовах страхового продукту), визначаються в договорі страхування в разі його укладення відповідно до загальних умов страхового продукту.

Отже, з метою однозначного розуміння страхувальником обсягу страхового покриття за договором страхування життя такий договір повинен містити конкретний перелік страхових ризиків, страхових випадків, які підлягають страхуванню за цим договором, як одну з істотних умов договору страхування. У визначенні страхового ризику та/або страхового випадку договору страхування життя страховик повинен чітко зазначити, смерть з якої причини (наприклад, з будь-якої причини, у результаті хвороби чи внаслідок нещасного випадку) покривається таким договором.

Крім того, у пункті 1 частини третьої статті 8 Закону про фінансові послуги передбачено, що інформацією на ринку фінансових послуг, що вводить в оману, зокрема, є відомості, які містять неповні або недостовірні дані про істотні умови договору про надання фінансової послуги, до якої відноситься страхування. Поширення на ринку фінансових послуг інформації про фінансові та/або супровідні послуги, що вводить в оману, забороняється (частина друга статті 8 Закону про фінансові послуги).

Умова договору страхування, яка за змістом належить до одного розділу такого договору, не повинна викладатися або повторюватися в іншому за змістом розділі (не стосується умови, яка конкретизується в такому розділі) відповідно до пункту 6 розділу II Положення про особливості укладення договорів страхування зі споживачами, затвердженого постановою правління Національного банку України від 20.12.2023 № 175 (зі змінами).

Отже, у договорі страхування життя у визначенні страхового ризику та/або страхового випадку, що передбачає смерть застрахованої особи, має бути чітко



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F8630400000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

зазначено причину настання смерті, у зв'язку з якою така смерть буде вважатися страховим випадком, наприклад “смерть застрахованої особи з будь-якої причини”, “смерть застрахованої особи в результаті нещасного випадку”.

Зазначення в договорі страхування життя страхового ризику / страхового випадку “смерть застрахованої особи” без зазначення причини, через яку настала смерть, з подальшим наданням інформації про таку причину в іншому розділі договору страхування, зокрема в переліку виключень зі страхового випадку та обмежень страхування, може вводити страхувальника в оману, оскільки визначення страхового ризику / страхового випадку містить неповну інформацію про істотну умову договору страхування.

Щодо питання 2.3.

Страхова сума може бути встановлена за окремим об'єктом страхування, страховим випадком, групою страхових випадків, договором страхування в цілому (частина перша статті 94 Закону про страхування).

Конкретний розмір страхового тарифу відповідно до частини третьої статті 95 Закону про страхування може визначатися в договорі страхування за згодою сторін або відповідно до законодавства.

Якщо договором страхування життя передбачено страхування страхових ризиків (комбінації ризиків), за якими страхові виплати встановлені у формі анuitету, страхова сума та страховий тариф за такими ризиками в договорі не встановлюються (частина четверта статті 109 Закону про страхування).

Згідно з вимогами пунктів 8, 11 частини другої, пункту 2 частини третьої статті 89 Закону про страхування у договорі страхування життя обов'язково зазначаються розмір страхової суми та/або страхових виплат, страхового тарифу (крім випадків, визначених законодавством України, коли розмір страхової суми / страхової виплати, страхового тарифу в договорі не визначається) та страхової премії за кожним страховим ризиком та/або групою страхових ризиків та за договором страхування життя в цілому.

У пункті 107 глави 21 розділу VI Положення № 182 встановлено, що умови договору страхування життя за класом страхування 19 (*крім універсального страхового продукту*) для кожної застрахованої особи, групи осіб та/або за договором в цілому повинні передбачати:

1) розмір страхової суми та/або страхових виплат за кожним страховим ризиком та/або групою страхових ризиків дожиття та смерті та/або розмір анuitету, крім випадків, визначених Законом про страхування;

2) страховий тариф за кожним страховим ризиком та/або групою страхових ризиків дожиття та смерті та/або за договором страхування життя в цілому, крім випадків, визначених Положенням № 182.

Згідно з пунктом 108 глави 21 розділу VI Положення № 182 договір страхування життя за класом страхування 19 **за універсальним страховим продуктом не повинен містити зазначення для кожної застрахованої особи та/або за договором у цілому:**



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

1) розміру страхової суми та/або розміру виплат у вигляді анuitету для основного ризику дожиття застрахованої особи до визначеного договором віку чи дати. Порядок визначення розміру страхової суми зазначається у договорі страхування життя;

2) страхового тарифу для основного ризику дожиття застрахованої особи до визначеного договором віку чи дати.

Отже, законодавством України визначено, що в договорі страхування життя за класом страхування 19:

1) за страховим продуктом, крім універсального страхового продукту:

зазначається розмір страхової суми та/або страхових виплат за кожним страховим ризиком та/або групою страхових ризиків дожиття та смерті та/або розмір анuitету, а також розмір страхового тарифу за кожним страховим ризиком та/або групою страхових ризиків дожиття та смерті та/або за договором страхування життя в цілому – для кожної застрахованої особи, групи осіб та/або за договором у цілому;

розмір страхової суми та страхового тарифу не встановлюються за страховими ризиками (комбінаціями / групами страхових ризиків), за якими страхові виплати встановлені у формі анuitету;

2) за універсальним страховим продуктом для основного ризику дожиття застрахованої особи до визначеного договором віку чи дати розмір страхової суми та/або розмір виплат у вигляді анuitету, розмір страхового тарифу не визначається.

Отже, договір страхування життя за класом страхування 19 може не містити інформації про розміри страхових сум та/або страхових виплат і страхових тарифів за договором у цілому, якщо розмір страхової суми / страхової виплати у формі анuitету та розмір страхового тарифу (крім випадків, коли страхові виплати за страховим ризиком здійснюються у формі анuitету) зазначаються для окремого страхового ризику та/або групи страхових ризиків дожиття та смерті для кожної застрахованої особи та/або групи осіб.

Щодо питання 2.4.

У загальних умовах страхового продукту (крім загальних умов страхових продуктів, відповідно до яких укладаються договори страхування життя з накопичувальною складовою) зазначається максимальна частка витрат страховика, пов'язаних безпосередньо з укладанням і виконанням умов договорів страхування за таким страховим продуктом (далі – максимальна частка витрат). Максимальна частка витрат є розрахунковою величиною очікуваних витрат на укладання та виконання договорів страхування за страховим продуктом, яка закладається у страховий тариф під час його обчислення. Частка витрат страховика, пов'язаних безпосередньо з укладанням та виконанням конкретного договору страхування, визначається страховиком під час укладення такого договору страхування за згодою страхувальника в межах максимальної частки витрат та зазначається у такому договорі страхування, крім договору страхування життя з накопичувальною складовою та договору обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів. Страховику заборонено



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

укладати договір страхування, що передбачає частку витрат страховика, пов'язаних безпосередньо з укладенням та виконанням такого договору страхування, у розмірі, більшому, ніж максимальна частка витрат, що передбачена загальними умовами страхового продукту, відповідно до яких укладається такий договір страхування (пункт 187 глави 27 розділу VII Положення № 182).

У частині першій статті 109 Закону про страхування передбачено, зокрема, що договір страхування життя за класами страхування життя може передбачати різні комбінації ризиків за класами страхування, форми страхових виплат, включати накопичувальну (страхування на випадок дожиття до визначеного віку чи дати або вступу у шлюб, або народження дитини) та/або ризикову складову [страхування на випадок смерті та страхування на випадок допоміжних ризиків, зокрема смерті в результаті нещасного випадку, травми, хвороби, тілесних ушкоджень, тимчасової та/або постійної (стійкої) втрати працездатності].

Так, **вимоги пункту 187 глави 27 розділу VII Положення № 182 не поширюються на договір страхування життя за класом страхування 19, що містить накопичувальну складову, незалежно від наявності в такому договорі ризикової складової** (уключаючи страхування на випадок допоміжних ризиків). Частка витрат страховика, пов'язаних безпосередньо з укладенням та виконанням договору страхування, має бути зазначена в договорі страхування життя, який не містить накопичувальної складової, з урахуванням того, що розмір такої частки не повинен перевищувати максимальну частку витрат, що передбачена загальними умовами страхового продукту, відповідно до яких укладається такий договір страхування життя.

Щодо питання 2.5.

У разі укладення договору страхування, у якому об'єктом страхування визначено життя, здоров'я, працездатність та/або пенсійне забезпечення застрахованої особи, у такому договорі зазначається, зокрема, інформація для ідентифікації кожної застрахованої особи, що дає змогу однозначно встановити таку особу відповідно до законодавства України, крім випадків, передбачених абзацом четвертим частини третьої статті 99 Закону про страхування, та інша інформація, необхідна для визначення страхового тарифу та/або страхової премії щодо такої застрахованої особи (пункт першої частини третьої статті 99 Закону про страхування).

У підпункті 1 пункту 134 глави 24 розділу VII Положення № 182 встановлено, що в договорі страхування життя та/або здоров'я зазначається інформація для ідентифікації кожної застрахованої особи, що дає змогу однозначно встановити таку особу відповідно до законодавства України:

прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), дата народження застрахованої особи та

інша інформація щодо ідентифікації застрахованої особи відповідно до законодавства України та/або на вимогу страховика та/або страхового посередника, включаючи адресу, серію (за наявності) та номер паспорта або іншого документа,



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

що посвідчує особу, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності).

Так, **інформація про реєстраційний номер облікової картки платника податків застрахованої особи** (у тому числі серію та номер паспорта / номер паспорта у формі картки для застрахованих осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера платника податків, повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті) у **договорі страхування життя зазначається відповідно до законодавства України та/або на вимогу страховика та/або страхового посередника.**

Водночас слід зауважити, що в підпункті 1 пункту 45 розділу VII Положення про порядок обліку страховиком договорів, пов'язаних зі здійсненням діяльності із страхування, та вимоги до захисту інформації страховика, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 29.12.2023 № 204 (зі змінами) (далі – Положення № 204), визначено, що інформаційні системи страховика з метою ведення персоніфікованого (індивідуального) обліку договорів страхування життя повинні містити інформацію щодо договору страхування життя, визначену в додатку до Положення № 204, а також відомості про кожну застраховану особу за договором страхування життя, а саме: прізвище, власне (власні) ім'я (імена), по батькові (за наявності), дату народження, стать, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), іншу інформацію для ідентифікації застрахованої особи, визначену вимогами внутрішніх документів страховика та/або законодавством України.

Щодо питання 3.1.

Відповідно до пункту 19 розділу II Положення про використання електронного підпису та електронної печатки, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 20.12.2023 № 172 (далі – Положення № 172), установа¹ самостійно приймає рішення про використання того чи іншого виду електронного підпису з дотриманням вимог законодавства України з питань електронних довірчих послуг, електронного документообігу, Положення № 172, нормативно-правових актів Національного банку.

Якщо установа у своїй діяльності використовує простий електронний підпис, то згідно з пунктом 17 розділу II Положення № 172 використання такого підпису має здійснюватися на підставі договору між установою і клієнтом / контрагентом установи, який укладається в письмовій формі після проведення ідентифікації та верифікації відповідно до вимог законодавства України клієнта / контрагента установи. Вимоги до змісту такого договору та способи його укладання визначені, у тому числі в пункті 17 розділу II Положення № 172.

¹ Установа – банк, небанківська фінансова установа, особа, яка не є фінансовою установою, але має право надавати окремі фінансові послуги, державне регулювання та нагляд за діяльністю якої здійснює Національний банк, небанківський надавач платіжних послуг, оператор платіжної системи, технологічний оператор платіжних послуг (підпункт 15 пункту 2 розділу I Положення № 172).



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

Отже, договір між страховиком та клієнтом страховика про використання простого електронного підпису укладається після проведення страховиком ідентифікації та верифікації такого клієнта відповідно до вимог законодавства України.

Щодо питання 4.1.

За приписами частини десятої статті 11 та пункту 3 частини першої статті 15 Закону України “Про обов’язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів” (далі – Закон про ОСЦПВ) укладення внутрішнього договору страхування² щодо одного й того самого забезпеченого транспортного засобу достроково припиняє дію попереднього укладеного внутрішнього договору страхування щодо такого транспортного засобу з дати і часу набрання чинності новим внутрішнім договором страхування.

Частиною п’ятою статті 15 Закону про ОСЦПВ встановлено, що в разі дострокового припинення договору обов’язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (далі – договір обов’язкового страхування цивільно-правової відповідальності) відповідно до пунктів 1–3 частини першої статті 15 Закону про ОСЦПВ страховик зобов’язаний повернути страхувальнику страхову премію (її частину) у розмірі, визначеному відповідно до Закону про страхування.

Відповідно до частини четвертої статті 105 Закону про страхування у разі дострокового припинення дії договору страхування, крім договору страхування життя, за вимогою страхувальника страховик повертає йому страхову премію за період, що залишився до закінчення строку дії договору, з вирахуванням витрат, пов’язаних безпосередньо з укладенням і виконанням цього договору страхування, та фактичних страхових виплат, що були здійснені за цим договором страхування.

У пункті 202 глави 29 розділу VIII Положення № 182 визначено, що витрати, пов’язані безпосередньо з укладенням і виконанням договору страхування, вираховуються у розмірі, що відповідає частці таких витрат, зазначеній у договорі страхування, крім обов’язкового страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів, за яким вираховуються витрати, що відповідають максимальній частці витрат страховика, визначеній у загальних умовах страхового продукту.

Договір обов’язкового страхування цивільно-правової відповідальності укладається виключно в електронній формі з дотриманням вимог Цивільного кодексу до письмової форми правочину та вимог Закону про ОСЦПВ та створюється у формі електронного документа з дотриманням вимог законів України “Про електронні документи та електронний документообіг” і “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги” або в порядку, передбаченому законодавством про електронну комерцію. Договір страхування складається з публічної частини договору страхування, якою є загальні умови страхового

² Внутрішній договір страхування – договір обов’язкового страхування цивільно-правової відповідальності, що діє виключно на території України (пункт 1 частини першої статті 6 Закону про ОСЦПВ).



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович
Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000
Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286
від 22.05.2026 16:35

продукту, та індивідуальної частини договору страхування – страхового поліса (поліса) (частина перша статті 11 Закону про ОСЦПВ).

Так, у договорах обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності частка витрат страховика, пов'язаних безпосередньо з укладенням і виконанням договору страхування, визначається у загальних умовах страхового продукту відповідно до вимог законодавства України, та не зазначається у конкретному страховому полісі. Така частка витрат є єдиною для всіх договорів обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності, які укладаються відповідно до таких загальних умов страхового продукту.

Щодо питання 5.1.

Посередницькі послуги – одна чи декілька послуг, спрямованих на отримання клієнтом фінансової послуги (крім послуг, що надаються в межах професійної діяльності на ринках капіталу, передбачених частиною другою статті 41 Закону України “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки”), пов'язані з інформуванням, консультуванням, пропонуванням, підготовкою, укладенням та виконанням (супроводом) договорів про надання фінансових послуг, одержанням платежів у межах цих договорів, включаючи здійснення на підставі договору із суб'єктом первинного фінансового моніторингу ідентифікації та верифікації клієнтів, а також інші послуги, визначені спеціальними законами (пункт 39 частини першої статті 1 Закону про фінансові послуги).

Допоміжні послуги – послуги, пов'язані з фінансовими послугами та/або із здійсненням діяльності з надання фінансових послуг, які не належать до посередницьких послуг, зокрема послуги, визначені як допоміжні спеціальними законами (підпункт “е” пункту 12 частини першої статті 1 Закону про фінансові послуги).

Діяльність з надання супровідних послуг на ринку страхування включає діяльність з надання посередницьких та допоміжних послуг (частина друга статті 3 Закону про страхування).

Діяльність з надання посередницьких послуг на ринку страхування включає:

- 1) діяльність з реалізації страхових продуктів;
- 2) діяльність з реалізації перестрахових продуктів;
- 3) діяльність з надання інших посередницьких послуг, перелік яких

визначається нормативно-правовими актами Національного банку (частина восьма статті 3 Закону про страхування).

Національний банк має право встановлювати вимоги до діяльності з надання окремих допоміжних послуг на ринку страхування, зокрема до актуарної діяльності, діяльності щодо визначення розміру збитків, надання допомоги (асистуючих послуг), та вимоги до надавачів допоміжних послуг (частина дев'ятого статті 3 Закону про страхування).

У підпункті 2 пункту 2 глави 1 розділу I Положення № 182 визначено, що асистуючі послуги – допомога (послуги), яка (які) відповідно до умов договору страхування може (можуть) надаватися безпосередньо страховиком, асистуючою компанією або іншою особою на підставі відповідного договору про надання такої



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

допомоги (таких послуг) та згідно з вимогами законодавства України і може (можуть) включати координацію дій застрахованої особи або іншої особи, визначеної договором страхування, та/або осіб, які надають допомогу / послуги в разі настання страхового випадку, організацію та контроль за наданням такої допомоги / таких послуг, а також виконання асистуючою компанією або іншою особою, яка надає таку допомогу / такі послуги, інших дій, спрямованих на врегулювання події, що має ознаки страхового випадку, уключаючи оплату асистуючою компанією (іншою особою) вартості такої допомоги / таких послуг, якщо це передбачено умовами відповідного договору зі страховиком.

Окремих вимог до діяльності щодо визначення розміру збитків, надання допомоги (асистуючих послуг), переліку інших посередницьких чи окремих допоміжних послуг у нормативно-правових актах Національного банку не встановлено.

Отже, зі змісту терміна “асистуючі послуги”, наведеного в підпункті 2 пункту 2 глави 1 розділу I Положення № 182, а також урахуваючи положення пункту 12 частини першої статті 1 Закону про фінансові послуги та частини дев’ятої статті 3 Закону про страхування, **асистуючі послуги належать до допоміжних послуг на ринку страхування і не є посередницькими послугами.**

Відповідно, якщо особа надає виключно асистуючі послуги на ринку страхування, така особа не є страховим посередником та на неї не поширюються вимоги до страхових посередників, установлені в Законі про страхування (уключаючи реєстрацію в Реєстрі страхових посередників), Положенні про авторизацію страхових посередників та умови здійснення діяльності з реалізації страхових та/або перестрахових продуктів, затвердженому постановою Правління Національного банку України від 03.01.2025 № 2, інших нормативно-правових актах Національного банку, що регулюють здійснення діяльності з реалізації страхових продуктів страховими посередниками.

Асистуюча компанія – суб’єкт господарювання, що діє на підставі договору зі страховиком і надає допомогу (асистуючі послуги) застрахованим особам або іншим особам, визначеним договором страхування, на умовах, передбачених таким договором страхування (підпункт 1 пункту 2 глави 1 розділу I Положення № 182).

Відповідно до пункту 4 частини першої статті 1 Закону про фінансові послуги аутсорсинг – передача надавачем фінансових послуг на підставі відповідного договору частини його функцій та/або окремих процесів іншій особі.

Відповідно до частини першої статті 18 Закону про фінансові послуги надавач фінансових послуг може залучати інших осіб (у тому числі іншого надавача фінансових послуг) для виконання окремих функцій та/або окремих процесів у межах цих функцій на умовах аутсорсингу.

Оскільки виключним видом діяльності страховика є діяльність із страхування та діяльність з надання супровідних послуг на ринку страхування, до складу яких входять зокрема асистуючі послуги як окремий вид допоміжних послуг, страховик може передати третій особі (уключаючи асистуючу компанію) функцію з надання асистуючих послуг шляхом укладення договору про передачу страховиком такої



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

особі на аутсорсинг частини своєї діяльності, пов'язаної з наданням асистуючих послуг.

У разі передачі страховиком функції надання асистуючих послуг на аутсорсинг на таку передачу поширюються, зокрема вимоги статті 18 Закону про фінансові послуги, статті 33 Закону про страхування, глави 19 розділу II Положення про авторизацію надавачів фінансових послуг та умови здійснення ними діяльності з надання фінансових послуг, затвердженого постановою Правління Національного банку України від 29.12.2023 № 199 (зі змінами), та інших нормативно-правових актів з питань аутсорсингу, незалежно від того, яку назву має договір, за яким страховик передає іншій особі (у тому числі асистуючій компанії) на виконання функцію з надання асистуючих послуг.

Щодо питання 6 (запитання 1 – 4).

Відповідно до пункту 10 частини першої статті 5 Закону про фінансові послуги діяльність з надання фінансових та/або супровідних послуг надавачами фінансових та/або супровідних послуг здійснюється з дотриманням, у тому числі, принципу ефективного контролю за якістю надання фінансових та супровідних послуг та недопущення конфлікту інтересів.

Частиною другою статті 27 Закону про ОСЦПВ встановлено, що витрати, пов'язані з відновлювальним ремонтом пошкодженого транспортного засобу (страхова (регламентна) виплата), відшкодовуються страховиком (МТСБУ) у розмірі вартості відновлювального ремонту, що забезпечує приведення транспортного засобу у стан, який мав такий транспортний засіб до настання дорожньо-транспортної пригоди, та визначається відповідно до частини третьої статті 27 Закону про ОСЦПВ.

Відповідно до частини п'ятої статті 27 Закону про ОСЦПВ у разі відмови потерпілої особи від здійснення страховиком (МТСБУ) відшкодування у порядку, визначеному частиною четвертою статті 27 Закону про ОСЦПВ, така страхова (регламентна) виплата здійснюється страховиком (МТСБУ) на банківський (платіжний) рахунок потерпілої особи в розмірі вартості відновлювального ремонту пошкодженого транспортного засобу, розрахованого страховиком (МТСБУ) з використанням ліцензованих програмно-технічних комплексів із розрахунку вартості відновлювальних ремонтів транспортних засобів чи суб'єктом оціночної діяльності, оцінювачем, судовим експертом на замовлення страховика (МТСБУ), а у випадку, передбаченому абзацом четвертим частини четвертої статті 31 Закону про ОСЦПВ, – потерпілої особи, за вирахування суми податку на додану вартість або в розмірі витрат на здійснення відновлювального ремонту, погодженому між страховиком (МТСБУ) і потерпілою особою.

Так, у відповідь на запитання 1–4 питання 6 повідомляємо таке:

1) у разі відмови потерпілої особи від здійснення страховиком (МТСБУ) відшкодування у порядку, визначеному частиною четвертою статті 27 Закону про ОСЦПВ, така страхова (регламентна) виплата може здійснюватися страховиком (МТСБУ) на банківський (платіжний) рахунок потерпілої особи в розмірі вартості відновлювального ремонту пошкодженого транспортного засобу, розрахованого



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович
Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000
Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286
від 22.05.2026 16:35

страховиком (МТСБУ) з використанням ліцензованих програмно-технічних комплексів із розрахунку вартості відновлювальних ремонтів транспортних засобів;

2) вимог щодо підпорядкування, кваліфікації, наявності сертифіката від розробника програмно-технічного комплексу (наприклад, Audatex, DAT) у працівника страховика, що здійснює розрахунок вартості відновлювального ремонту транспортного засобу з використанням ліцензованих програмно-технічних комплексів із розрахунку вартості відновлювальних ремонтів транспортних засобів, нормативно-правовими актами Національного банку не передбачено. Водночас страховик з метою усунення ризиків здійснення діяльності, яка загрожує інтересам клієнтів, та дотримання вимог законодавства, зокрема, частини другої статті 27 Закону про ОСЦПВ, у своїх внутрішніх документах може передбачити для відповідного працівника такі вимоги, зокрема, щодо наявності відповідної кваліфікації та проходження навчання та/або наявності сертифікату від розробника програмно-технічного комплексу, відсутності у діяльності такого працівника конфлікту інтересів.

Щодо питання 6 (запитання 5–6).

Частиною третьою статті 102 Закону про страхування встановлено, що в разі настання події, що має ознаки страхового випадку, страховик зобов'язаний встановити факт, причини та обставини такої події та прийняти з урахуванням умов договору страхування рішення про визнання або невизнання випадку страховим. Здійснення страхової виплати проводиться страховиком згідно з договором страхування на підставі заяви страхувальника (його правонаступника або третіх осіб, визначених договором страхування) і рішення страховика про визнання випадку страховим та здійснення страхової виплати (страхового акта).

Вимоги щодо створення управлінських документів і роботи зі службовими документами, а також порядок їх архівного зберігання в державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях незалежно від форм власності (далі – установи) встановлені Правилами організації діловодства та архівного зберігання документів у державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях, затвердженими наказом Міністерства юстиції України від 18.06.2015 № 1000/5, зареєстрованими в Міністерстві юстиції України 22.06.2015 за № 736/27181 (зі змінами) (далі – Правила діловодства).

У пункті 2 розділу I Правил діловодства, зокрема, визначено, що:

службовий документ – офіційно зареєстрований службою діловодства або відповідним чином засвідчений документ, що одержаний чи створений установою у процесі її діяльності та має відповідні реквізити;

управлінський документ – службовий документ, спрямований на виконання установою функцій, що забезпечують її діяльність. До управлінських документів належать організаційно-розпорядчі, первиннооблікові, банківські, фінансові, звітно-статистичні, планові, ресурсні тощо.



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

Отже, у відповідь на запитання 5–6 питання 6 повідомляємо, що **оформлення документів щодо здійснення страхової виплати має здійснюватися з дотриманням вимог Закону про страхування та Правил діловодства.**

Щодо питання 7.

Згідно з частиною першою статті 72 Закону про страхування, право на діяльність (виконання трудових обов'язків, функцій) з реалізації страхових та/або перестрахових продуктів мають особи, які відповідають вимогам, встановленим Законом про страхування, та включені до відповідних переліків працівників з реалізації або до Реєстру страхових посередників (далі – Реєстр посередників).

Субагентом є фізична особа, фізична особа-підприємець, юридична особа, яка включена до Реєстру посередників та здійснює діяльність з реалізації страхових продуктів від імені, в інтересах страховика та за дорученням страхового агента за винагороду за реалізацію на підставі договору із страховим агентом (пункт 71 частини першої статті 1 Закону про страхування).

Відповідно до частини шостої статті 77 Закону про страхування страховий агент за погодженням із страховиком має право передати частину своїх зобов'язань щодо реалізації страхових продуктів субагенту на підставі договору.

Страховий агент – фізична особа-підприємець, страховий агент – юридична особа зобов'язаний надавати страховику актуальний перелік своїх працівників з реалізації, субагентів, їх працівників з реалізації та регулярно його оновлювати (частина четверта статті 81 Закону про страхування).

Правила організації роботи зі страховими агентами, додатковими страховими агентами, субагентами страховик визначає у своїй внутрішній політиці (процедурах, положеннях) щодо порядку взаємодії та співпраці із страховими агентами, додатковими страховими агентами, субагентами (далі – внутрішні документи) (частини восьма, дев'ята статті 77 Закону про страхування). У таких внутрішніх документах може бути передбачено, зокрема, необхідність та/або спосіб надання страховику інформації про передавання страховим агентом частини своїх зобов'язань щодо реалізації страхових продуктів субагенту на підставі договору, включаючи копії такого договору, з метою внесення запису про субагента в Реєстр посередників.

Так, інформація про субагента, який за згодою страховика залучається страховим агентом до реалізації страхових продуктів такого страховика, відповідно до вимог частини четвертої статті 81 Закону про страхування повинна надаватися такому страховику з метою включення субагента до Реєстру посередників та здійснення страховиком контролю за діяльністю залучених ним страхових посередників, в тому числі субагентів, відповідно до вимог законодавства України.

Договір страхування повинен містити інформацію про страхового посередника, якщо він укладається за посередництвом такої особи (частина дванадцята статті 89 Закону про страхування).

Договір про надання фінансової послуги, відповідно до вимог пунктів 4, 14 частини другої статті 9 Закону про фінансові послуги, повинен містити відомості про посередника (включаючи субагента), зокрема, номер та дату укладення



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

договору посередника з надавачем фінансової послуги, на підставі якого такий посередник здійснює свою діяльність (у разі якщо такий договір укладений).

Страховий посередник до укладення договору страхування повинен надати клієнту інформацію про себе, зокрема про те, що він є страховим посередником, та свої повноваження відповідно до договору із страховиком (для субагента – також відповідно до його договору із страховим агентом) (стаття 88 Закону про страхування).

Отже, у договорі страхування, який укладається за посередництвом субагента, зазначається визначена законодавством України інформація про такого субагента, а з метою зазначення повної інформації про повноваження субагента – також інформація про реквізити (номер та дату укладення) договору між субагентом і страховим агентом та договору між страховим агентом та страховиком.

Відповідно до пункту 11 розділу III Положення № 204 страховик зобов'язаний забезпечити ведення обліку договорів, пов'язаних зі здійсненням діяльності із страхування, та інших операцій зі страхування, що виникають під час здійснення страховиком такої діяльності, в інформаційних системах страховика відповідно до вимог Положення № 204 та законодавства України, що регулює діяльність на ринку страхування.

Страховик зобов'язаний вести в інформаційних системах облік договорів зі страховими посередниками, які залучаються страховиком для реалізації страхових та/або перестрахових продуктів, та зазначати інформацію про такі договори (пункт 68 розділу XI Положення № 204).

Інформація, що міститься в електронних документах щодо договорів страхування (перестраховання), повинна бути доступною для її подальшого використання засобами інформаційних систем страховика, вивантаження/завантаження даних та/або інформації із/до цих систем, а також страховик повинен забезпечити можливість відновлення електронного документа в тому форматі, в якому він був створений, відправлений або одержаний в цих інформаційних системах. У разі укладання договорів страхування (перестраховання) за участю страхових посередників можливість відновлення електронного документа у тому форматі, у якому він був створений, відправлений або одержаний в обліково-реєстраційних (інформаційних) системах таких посередників, забезпечується особами, які уклали такі договори, з можливістю передавання такої інформації страховику (пункт 23 розділу III Положення № 204).

Також страховик зобов'язаний вести в інформаційних системах страховика облік інших договорів та операцій за іншими процесами, пов'язаними зі здійсненням ним діяльності із страхування, включаючи облік договорів зі страховими посередниками та інформацію про страхових посередників, які залучаються страховиком для реалізації страхових та/або перестрахових продуктів (пункт 66 розділу XI Положення № 204).

Відповідно до пункту 18 розділу III Положення № 204 внутрішні документи страховика, що регламентують роботу його інформаційних систем, повинні відповідати вимогам Положення № 204 та законодавства України, а також повинні, зокрема, містити:



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД

Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович

Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000

Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286

від 22.05.2026 16:35

1) вимоги щодо ведення обліку договорів, пов'язаних зі здійсненням діяльності із страхування, та інших операцій зі страхування, визначених у пункті 12 розділу III Положення № 204;

2) правила зберігання інформації в інформаційних системах страховика, включаючи зберігання інформації за договорами страхування (перестраховання) та іншими договорами, пов'язаними зі здійсненням страховиком діяльності із страхування, протягом визначеного законодавством України у сфері архівної справи і діловодства строку архівного зберігання документів, на підставі яких до інформаційних систем вноситься відповідна інформація.

Отже, законодавство України в системному взаємозв'язку визначає, що **страховик повинен зберігати в своїх інформаційних системах інформацію про страхових посередників, включаючи субагентів, які залучаються страховиком для реалізації страхових та/або перестрахових продуктів, а також перелік договорів страхування (перестраховання), укладених за посередництвом страхового посередника (включаючи субагента), який може формуватися у тому числі відповідно до відомостей про субагента, що мають зазначатися в укладеному за його посередництвом договорі страхування, зокрема, інформації про реквізити (номер та дату укладення) договору між субагентом і страховим агентом та договору між страховим агентом та страховиком.**

СЛАВА УКРАЇНІ!

Перший заступник Голови

Сергій НІКОЛАЙЧУК

Манько Ірина
Iryna.Manko@bank.gov.ua
Котляр Наталія
Nataliia.Kotliar@bank.gov.ua



ДОКУМЕНТ СЕД НБУ АСКОД
Підписувач Ніколайчук Сергій Анатолійович
Сертифікат 3E0E4EA9F723F86304000000DA140000A4EA0000
Дійсний до: 18.08.2027 17:09:42

Національний банк України



33-0007/47286
від 22.05.2026 16:35